

EUROPA-KOMMISSIONENS SVAR

PÅ DEN EUROPÆISKE REVISIONSRETS
SÆRBERETNING:

"Intellektuelle ejendomsrettigheder i EU:
Beskyttelsen er ikke fuldstændig vandtæt"

Indholdsfortegnelse

RESUMÉ (punkt I-X)	2
INDLEDNING (punkt 1-12).....	4
REVISIONENS OMFANG OG REVISIONSMETODEN (punkt 13-16)	4
BEMÆRKNINGER (punkt 17-93).....	4
KONKLUSIONER OG ANBEFALINGER (punkt 94-101)	13
Anbefaling 1 — Færdiggøre og ajourføre EU's lovgivningsmæssige rammer for IPR	13
Anbefaling 2 — Vurdere forvaltning og metoder til fastsættelse af gebyrer.....	14
Anbefaling 3 — Forbedre finansierings-, kontrol- og evalueringssystemer	14
Anbefaling 4 — Forbedre systemerne for geografiske betegnelser i EU.....	14
Anbefaling 5 — Forbedre rammen for håndhævelse af IPR.....	15

Dette dokument indeholder Europa-Kommissionens svar på Revisionsrettens bemærkninger som medtaget i en særberetning, jf. artikel 259 i [finansforordningen](#), og offentliggøres sammen med den pågældende særberetning.

RESUMÉ (punkt I-X)

Kommissionens svar:

II. EU's retlige ramme for intellektuelle ejendomsrettigheder og en effektiv gennemførelse deraf motiverer EU's virksomheder til at investere i varer og tjenesteydelser af høj kvalitet, innovation, design og kreativitet for at sikre, at virksomheder kan ekspandere globalt. Den nye industristrategi, der blev fremlagt af Kommissionen i marts 2020, sigter mod at styrke omstillingen i Europa og indeholder fremtidige tiltag med henblik på at nå frem til en europæisk industripolitik baseret på konkurrence, åbne markeder, verdensførende forskning og teknologier og et stærkt indre marked.

Desuden vedtog Kommissionen i november 2020 en omfattende handlingsplan vedrørende intellektuelle ejendomsrettigheder (IP-handlingsplanen) med henblik på at føre an inden for centrale industriområder, forbedre og understøtte den økonomiske genopretning og resiliens under covid-19-pandemien og samtidig styrke omstillingen til en grønnere og mere digital økonomi. Handlingsplanen sigter mod at styrke EU's politik for intellektuelle ejendomsrettigheder, således at virksomheder kan tjene penge på deres opfindelser og frembringelser, samtidig med at det sikres, at disse også er til gavn for økonomien som helhed og samfundet.

V. Kommissionen har i sin handlingsplan konstateret, at EU's nuværende retlige ramme for intellektuelle ejendomsrettigheder, selv om den er solid og robust, kunne trænge til en modernisering, og f.eks. kunne suppleres med ny EU-lovgivning vedrørende EU's geografiske betegnelser for håndværk og industriprodukter.

VI. Kommissionen er i øjeblikket i færd med at revidere lovgivningen om design med henblik på en modernisering og yderligere harmonisering deraf og sikre sammenhæng med den reviderede fællesskabsret på varemærkeområdet.

I forbindelse med den nylige varemærkereform har EU-varemærkeforordningen allerede fastlagt de kriterier, der skal tages i betragtning ved fastsættelsen af størrelsen af gebyrer (jf. betragtning 39 i EU-varemærkeforordningen). Selv om større gennemsigtighed med hensyn til omkostningsdækning er vigtigt, skal der også tages hensyn til andre faktorer (såsom den økonomiske værdi af en EU-dækkende tildelt intellektuel ejendomsret).

Hvad angår geografiske betegnelser, sigter den kommende reform mod at styrke det nuværende system som intellektuelle ejendomsrettigheder i overensstemmelse med IP-handlingsplanen og effektivt beskytte navnene på traditionelle fødevarer. Dette initiativ bidrager til at nå de mål, der forfølges med den fælles landbrugspolitik, navnlig med henblik på at forbedre det europæiske landbrugs reaktion på samfundets krav til fødevarer og sundhed, og vedrører således den europæiske grønne pagt og jord til bord-strategien.

VII. Strukturen og styringen af Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) er i vid udstrækning i overensstemmelse med den fælles tilgang til decentraliserede agenturer fra 2012.

Desuden har den reviderede EU-varemærkeforordning (jf. navnlig artikel 153, stk. 1, litra a)-c), artikel 157, stk. 4, litra c) og e), artikel 172, stk. 9, og artikel 176, stk. 1) efter Kommissionens opfattelse styrket rammerne for ansvarlighed.

Kommissionen vil dog benytte den påtænkte evaluering på grundlag af artikel 210 i EU-varemærkeforordningen til at få større indsigt i og undersøge muligheden for en yderligere indsats i forhold til ansvarlighed.

Den kommende reform af geografiske betegnelser tager til støtte for evalueringen hensyn til en undersøgelse af geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter, som blev gennemført i 2020. Formålet med reformen er at finde løsninger med henblik på bedre beskyttelse af geografiske betegnelser, give producenterne beføjelser, tilpasse og forenkle procedurerne og gøre kontrol med og håndhævelse af geografiske betegnelser mere effektiv.

VIII. Direktivet om håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder (IPRED) foreskriver kun en minimumsharmonisering og giver medlemsstaterne mulighed for at vedtage foranstaltninger, som er gunstigere for rettighedshaverne. Desuden er nogle af direktivets bestemmelser valgfri, og de nationale domstole kan fortolke dem forskelligt (og muliggør fleksibilitet inden for de rammer, der er fastsat i direktivet). For at identificere eventuelle forskelle i landenes gennemførelse af IPRED har Kommissionen specifikt oprettet den nye ekspertgruppe om politik for industriel ejendomsret, hvis opgaver bl.a. omfatter at udveksle oplysninger om håndhævelse (afgørelse C(2022) 161 af 20.1.2022).

Kommissionen har arbejdet aktivt sammen med medlemsstaterne om at gennemføre toldmyndighedernes håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder. Der er dog stadig et stort arbejde, der skal udføres, navnlig for at sikre en bedre og mere ensartet toldrisikostyring i forbindelse med intellektuelle ejendomsrettigheder (se detaljeret svar i anbefaling 4).

IX. Første led — Kommissionen accepterer anbefalingen. Med IP-handlingsplanen har Kommissionen bebudet de aktioner, der tager sigte på at revidere og ajourføre EU-reglerne på området for intellektuel ejendomsret.

Andet led — Kommissionen accepterer anbefalingen. Strukturen og styringen af EUIPO er i vid udstrækning i overensstemmelse med den fælles tilgang til decentraliserede agenturer fra 2012.

Revisionen, jf. artikel 210 i EU-varemærkeforordningen, vil omfatte en vurdering af virkningen, effektiviteten og produktiviteten af kontoret og dets arbejdsmetoder. Kommissionen vil benytte evalueringen til at få større indsigt i og undersøge muligheden for en yderligere indsats i forhold til ansvarlighed.

Tredje led — Kommissionen accepterer anbefalingen. Ved gennemførelsen af IP-handlingsplanen arbejder Kommissionen på at styrke beskyttelsessystemet til geografiske betegnelser for landbrugsprodukter for at gøre det mere effektivt og arbejder på et forslag om et EU-beskyttelsessystem for håndværk og industriprodukter (såkaldte ikkelandbrugsmæssige) vedrørende geografiske betegnelser.

Fjerde led — Kommissionen accepterer anbefalingen. Kommissionen bebudede allerede i IP-handlingsplanen, at den ville tage de nødvendige skridt til at styrke håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder. I den forbindelse præciserer og opgraderer Kommissionen gennem (den foreslåede) forordning om digitale tjenester (den horisontale ramme) de ansvarsområder, som udbydere af digitale tjenester har, navnlig onlineplatforme. Kommissionen arbejder ligeledes videre med oprettelsen af EU's værktøjskasse til bekæmpelse af forfalskning med principper for en fælles indsats, samarbejde og dataudveksling blandt rettighedshavere, mellemhandlere og retshåndhævende myndigheder (sektorspecifikt instrument).

Kommissionen er i øjeblikket i færd med at udarbejde en toldrisikostyringsstrategi for intellektuelle ejendomsrettigheder og vil også foretage en evaluering af gennemførelsen af forordningen om toldmyndighedernes håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder.

INDLEDNING (punkt 1-12)

Kommissionens svar:

12. I visse medlemsstater kan toldmyndighederne også have beføjelse til på grundlag af national lovgivning at gribe ind i forbindelse med afsløring af varer, der allerede er bragt i omsætning på det indre marked, og som mistænkes for at krænke en intellektuel ejendomsrettighed.

REVISIONENS OMFANG OG REVISIONSMETODEN (punkt 13-16)

Ingen svar fra Kommissionen.

BEMÆRKNINGER (punkt 17-93)

Kommissionens svar:

17. Den nylige varemærkereform har allerede medført meget omfattende yderligere harmonisering af både materielle og (navnlig) proceduremæssige regler for national varemærkeret i overensstemmelse med EU-varemærkesystemet. Det er almindeligt anerkendt, at det omarbejdede varemærkedirektiv afspejler den ønskede (politisk højst mulige) grad af lovgivningsmæssig harmonisering og tager samtidig behørigt hensyn til EU's grundlæggende subsidiaritetsprincip. Den opnåede høje grad af harmonisering er i overensstemmelse med Unionens kompetence på områder, der falder ind under anvendelsesområdet for Singaporetraktaten om beskyttelse af varemærker.

18. Den 19. og 20. marts 2019 indledte Kommissionen overtrædelsessager mod Grækenland, Frankrig og Rumænien for ikke at have fremsendt de nationale gennemførelsesbestemmelser inden for den fastsatte tidsfrist. Sagerne blev afsluttet efter modtagelsen af de respektive bestemmelser. Den foreløbige vurdering viser, at nogle af bestemmelserne i den nationale lovgivning ikke eller kun delvist er gennemført. Kommissionen er i færd med at undersøge, om dette er en overtrædelse af direktivet. Det skal bemærkes, at ikke alle bestemmelserne i direktivet behøver at være gennemført eller helt gennemført, for at den nationale lovgivning er i overensstemmelse med direktivet.

20. Under hensyntagen til Revisionsrettens bemærkninger og anbefalinger vil evalueringen i henhold til artikel 210 i EU-varemærkeforordningen danne grundlag for, om Kommissionen kan evaluere og overveje, om og i hvilket omfang yderligere handling er nødvendig.

21. Den kommende evaluering, jf. artikel 210 i EU-varemærkeforordningen, vil danne grundlag for Kommissionens evaluering og overvejelse af, om og i hvilket omfang yderligere handling er nødvendig.

22. Selv om kontoret ikke er bundet af bestemmelserne i artikel 70 i EU's finansforordning, er det fastsat i EU-varemærkeforordningens artikel 177, at de finansielle bestemmelser, i det omfang det er foreneligt med kontorets særlige karakter, skal bygge på de finansforordninger, der er vedtaget for andre organer, som Unionen har oprettet, og i henhold til samme retsgrundlag skal Kommissionen høres, før budgetudvalget vedtager de finansielle bestemmelser.

Derudover er EUIPO's struktur og ledelse i den henseende generelt i overensstemmelse med den fælles tilgang til decentraliserede agenturer.

Dog vil den kommende evaluering, jf. artikel 210 i EU-varemærkeforordningen, danne grundlag for, om Kommissionen kan evaluere og overveje, om og i hvilket omfang yderligere handling er nødvendig.

23. Ansvarsområderne for hvert af organerne er defineret i EU-varemærkeforordningen.

24. Administrationsrådets og budgetudvalgets sammensætning overholder kravene i EU-varemærkeforordningens artikel 154, stk. 1, og artikel 171, stk. 2, og er i vid udstrækning i overensstemmelse med den fælles tilgang, der for så vidt angår selvfinansierende agenturer ikke foreskriver, at den administrative og budgetmæssige forvaltning skal udføres af to forskellige styrende organer. Da kendskabet til, hvordan EU-varemærkesystemet og -designsystemet fungerer, er en fordel for repræsentanterne i forbindelse med udførelsen af deres opgaver i begge organer, finder Kommissionen det vanskeligt at kræve, at der ikke er nogen som helst overlap i deres sammensætning. Kommissionen har ingen indflydelse på udnævnelsen af medlemsstaternes repræsentanter.

25. Evalueringen, jf. artikel 210 i EU-varemærkeforordningen, vil danne grundlag for Kommissionens overvejelse af, om og i hvilket omfang yderligere handling kan komme på tale.

26. Kommissionen er i færd med at revidere lovgivningen om design med henblik på at modernisere og yderligere harmonisere den og sikre sammenhæng med den reviderede fællesskabsret på varemærkeområdet.

27. Som supplement til den nationale designbeskyttelse på nationalt plan, der er harmoniseret ved mønsterdirektivet, fastsætter forordningen et selvstændigt og ensartet designbeskyttelsessystem, der har samme retsvirkninger overalt inden for Unionen for at sikre, at virksomhederne i EU frit kan råde over og vælge mellem eller kombinere forskellige rettigheder alt efter deres individuelle behov.

Kommissionen er i færd med at revidere lovgivningen om design med henblik på at modernisere og yderligere harmonisere den og sikre sammenhæng med den reviderede fællesskabsret på varemærkeområdet. Den planlagte yderligere harmonisering tager navnlig sigte på at skabe mere lige vilkår for virksomheder i EU og at styrke komplementariteten og interoperabiliteten mellem EU's og de nationale designsystemer.

28. Designreformen har til formål at fremme digitaliseringen af procedurer, skabe større klarhed med hensyn til den præcise genstand, støtteberettigede emner, arten af tildelte rettigheder og deres begrænsninger. Reformen omhandler også gebyrstrukturen og yderligere tilpasning af procedurereglerne på EU-plan og nationalt plan samt regler for reservedele.

29. Kommissionen er i færd med at revidere lovgivningen om design med henblik på at ajourføre og modernisere den og sikre sammenhæng med den reviderede fællesskabsret på varemærkeområdet.

30. Medlemsstaternes lovgivning om mønsterbeskyttelse på nationalt plan blev delvist harmoniseret ved direktiv 98/71/EF om retlig beskyttelse af mønstre (herefter "direktivet"). Harmoniseringen vedrørte centrale aspekter af de materielle bestemmelser om mønstre uden at omfatte procedurer.

På baggrund af en samlet evaluering er Kommissionen i færd med at revidere lovgivningen om design med henblik på at modernisere og yderligere harmonisere den og sikre sammenhæng med den reviderede fællesskabsret på varemærkeområdet. Med hensyn til at skabe mere lige vilkår for virksomheder i EU og styrke komplementariteten og interoperabiliteten mellem EU's og de nationale designsystemer, bør fremtidig yderligere harmonisering også indeholde en angivelse af de væsentligste aspekter af procedurerne, som ligeledes er medtaget i den seneste varemærkereform.

31. b) De nationale kontorer kan frit fastsætte deres gebyrer i overensstemmelse hermed, da de har finansiel suverænitet på dette område. Derfor er mulighederne for at fastsætte (obligatoriske) fælles principper for gebyrstrukturer meget begrænsede, hvilket også tydeligt fremgår af den seneste varemærkereform.

33. Da beskyttelse i form af et ikke-registreret EF-design står til rådighed for alle designere og virksomheder i hele EU, anses det ikke for nødvendigt med sideløbende beskyttelse af ikkeregistrerede mønstre på nationalt plan.

37. I 2016 blev der indført en mekanisme, der skal forhindre akkumulering af store budgetoverskud i forbindelse med reformen af EU-varemærkeforordningen (artikel 172, stk. 8). I modsætning til Kommissionens forslag, der ikke vandt tilslutning fra medlovgiverne, gennemfører denne mekanisme imidlertid ikke princippet om automatisk overførsel af væsentlige strukturelle overskud til EU-budgettet ("som det sidste man griber til"), hvilket efter Kommissionens opfattelse ville have været i overensstemmelse med EUIPO's oprettelsesforordning og med de generelle principper om god forvaltningskik.

Som Kommissionen også har forklaret, blev der med den seneste varemærkereform i EU-varemærkeforordningen fastlagt kriterier, der skal tages i betragtning ved fastsættelsen af størrelsen af gebyrer (jf. betragtning 39 i EU-varemærkeforordningen). Omkostningsdækning kan kun udgøre én faktor for fastsættelse af gebyrer for EU-dækkende intellektuelle ejendomsrettigheder. Selv om Kommissionen har forstået, at større gennemsigtighed med hensyn til omkostningsdækning er vigtigt for at kunne vurdere produktiviteten af EUIPO i forbindelse med dets kerneydelser, skal der også tages hensyn til andre faktorer (såsom den økonomiske værdi af den tildelte intellektuelle ejendomsret). I betragtning af "den afgørende betydning af størrelsen af de gebyrer, der skal betales til kontoret, for at EU-varemærkesystemet kan fungere og dets forbindelse som supplement til de nationale varemærkesystemer", fandt medlovgiverne det faktisk

hensigtsmæssigt at indarbejde bestemmelserne i varemærkeforordningen om størrelsen af gebyrer i grundforordningen.

38. Den 10. januar 2022 lancerede Kommissionen og EUIPO EU's nye SMV-fond, der har et budget på 47 mio. EUR, som dækker perioden 2022-2024. EUIPO bidrager med 45 mio. EUR fra overskuddet. Kommissionen og EUIPO er også i færd med at undersøge, om der kunne være andre finansielle bidragsydere, således at der bidrages med endnu mere af overskuddet fra 2023 til SMV-fonden.

39. For at sikre lige deltagelse og harmonisk sameksistens mellem varemærkesystemerne i EU bør den respektive størrelse af gebyrer afspejle den økonomiske betydning af de pågældende ejendomsrettigheder og bør derfor være af en sådan art, at de ikke tilskynder brugerne til at erhverve varemærkerettigheder ud over deres faktiske interesser, dvs. uden at de har til hensigt og mulighed for at anvende dem i hele EU.

40. Ved gennemgang af strukturen og størrelsen af gebyrer for varemærker i EU overvejede Kommissionen behovet for, at EUIPO's budget er afbalanceret, herunder sikker dækning af kontorets omkostninger til at yde sine tjenester samt den gennemsnitlige størrelse af gebyrer, der skal betales på nationalt plan for beskyttelse af varemærker i hjemlandet.

41. Som udtrykkeligt anerkendt af lovgiver i den seneste varemærkereform skal det af hensyn til en forsvarlig økonomisk forvaltning undgås, at EUIPO akkumulerer store budgetoverskud (jf. betragtning 38 i EU-varemærkeforordningen).

Ved reformen af EU-varemærkeforordningen blev der derfor foretaget flere ændringer med henblik på at reducere mulighederne for akkumulering af fremtidige overskud.

Den seneste varemærkereform fastlægger de kriterier, der skal tages i betragtning ved fastsættelsen af størrelsen af disse gebyrer (jf. betragtning 39 i EU-varemærkeforordningen).

Som det fremgår af den forudgående Max Planck-undersøgelse, er gebyrernes størrelse et spørgsmål, hvor lovgiver faktisk har betydelige skønsmæssige vurderinger og kan tage hensyn til forskellige legitime interesser.

Efter en betydelig nedsættelse af gebyrstørrelserne allerede i 2005 og 2009 førte reformen i 2015 af EU-varemærkeforordningen ikke desto mindre til en anden væsentlig reduktion, hvilket gjorde EU's varemærkebeskyttelse, som dækker 27 medlemsstaters område, utrolig attraktiv og konkurrencedygtig for så vidt angår pris (850 EUR for en EU-varemærkeansøgning).

42. Som fremført af lovgiver i EU-varemærkeforordningen (betragtning 36), har oprettelsen af EU-varemærkesystemet medført øgede finansielle byrder for de centrale kontorer for industriel ejendomsret og andre myndigheder i medlemsstaterne. Det blev derfor fundet hensigtsmæssigt at sikre, at EUIPO kompenserer for en del af de udgifter, som medlemsstaterne har afholdt som følge af den rolle, de spiller for at sikre, at EU-varemærkesystemet fungerer gnidningsløst, uden at det medfører et budgetunderskud for kontoret.

Fælles svar på punkt 43 og 44. Reglerne for compensation er fastsat af lovgiver i EU-varemærkeforordningens artikel 172, stk. 4-7. Lovgiver fandt KPI'en i artikel 172, stk. 5, retfærdig, rimelig og relevant. Medlemsstaternes anvendelse af kompensationsbeløbene falder ind under deres nationale finansielle suverænit.

Dog vil den kommende evaluering, jf. artikel 210 i EU-varemærkeforordningen, danne grundlag for, om Kommissionen kan evaluere og overveje, om og i hvilket omfang yderligere handling er nødvendig.

45. Som det fremgår af ordlyden af EU-varemærkeforordningens artikel 172, stk. 4, anses KPI'erne i litra a)-d) i denne bestemmelse af lovgiver for at være "retfærdige, rimelige og relevante indikatorer". Desuden skal oprettelsen og udformningen af kompensationsmekanismen i artikel 172 tage hensyn til medlemsstaternes finansielle suverænitet, hvilket afspejler, at kun en del af medlemsstaternes centrale kontorer for industriel ejendomsret er finansielt uafhængige af deres almindelige nationale budget.

Svar på Tekstboks 2 – Vurderingerne af KPI'er til fordeling af modregningsbeløb er ikke SMART

1) Det årlige antal EU-varemærkeansøgninger i de enkelte medlemsstater blev anset for relevante af lovgiver som udtryk for, hvad medlemsstaternes centrale kontorer for industriel ejendomsret "har opnået" i forhold til at fremme udbredelsen af EU-varemærkebeskyttelse ved at levere oplysninger som omhandlet i EU-varemærkeforordningens artikel 172, stk. 4, litra b).

2) Det årlige antal nationale varemærkeansøgninger i hver medlemsstat blev anset af lovgiver for korreleret med de udgifter, der er genereret af EU-varemærkesystemet, da den nationale varemærkelovgivning for flere medlemsstaters centrale kontorer for industriel ejendomsret forpligter disse kontorer til at undersøge ex officio, om der foreligger relative hindringer for registrering i form af tidligere omtvistede rettigheder, herunder ældre EU-varemærkeansøgninger og registreringer.

3) Det årlige antal sager, der er indbragt for EU-varemærkedomstolene, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, blev af lovgiver anset for relevante som et udtryk for "de udgifter", de nationale myndigheder har afholdt som bidrag til håndhævelse af EU-varemærker som omhandlet i EU-varemærkeforordningens artikel 172, stk. 4, litra c).

4) Det årlige antal indsigelser og begæringer om ugyldighed indgivet af indehavere af EU-varemærker i hver medlemsstat blev af lovgiver anset for at være relevante som udtryk for de yderligere udgifter, der er afholdt af medlemsstaternes centrale kontorer for industriel ejendomsret for den rolle, de spiller for at sikre, at EU-varemærkesystemet fungerer gnidningsløst.

47. I den kommende reform for så vidt angår geografiske betegnelser er målet at dække hele spektret af varer, der henhører under kapitel 1-23 inklusiv i den kombinerede nomenklatur, der er oprettet ved Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87.

Det er Kommissionens hensigt at udarbejde et forslag til gennemførelse af det EU-dækkende beskyttelsessystem for geografiske betegnelser for (ikkelandbrugsmæssige) produkter inden for håndværk og industri i andet kvartal af 2022.

51. Kravet om, at faglige repræsentanter er bemyndiget til at repræsentere fysiske eller juridiske personer i varemærke- eller designsager ved en medlemsstats centrale kontor for industriel ejendomsret i henhold til EU-varemærkeforordningens artikel 120, stk. 2, litra c), og artikel 78, stk.

4, litra c), er resultatet af, at der ikke findes en ensartet, klart defineret beskrivelse af erhverv i medlemsstaterne.

54. Der blev fastsat en særlig ramme i artikel 152 i EU-varemærkeforordningen for EUIPO (i overensstemmelse med EU-varemærkeforordningens artikel 151, stk. 1, litra c)), til fremme af konvergens med hensyn til praksis og redskaber på området varemærker og design i samarbejde med medlemsstaternes centrale kontorer for industriel ejendomsret.

55. I henhold til EU-varemærkeforordningens artikel 152, stk. 5, må den finansielle støtte fra EUIPO til relevante samarbejdsprojekter ikke overstige 15 % af kontorets årlige indtægter.

62. Den kommende reform med hensyn til geografiske betegnelser sigter mod at tilpasse procedurerne for alle eksisterende sektorer, som er omfattet af ordningen med geografiske betegnelser, herunder den obligatoriske anvendelse af EU's eAmbrosia på alle ansøgninger.

65. Kommissionen har kendskab til forsinkelserne med hensyn til godkendelse af ansøgninger vedrørende geografiske betegnelser på grund af de mange faktorer, som Revisionsretten har påpeget. Kommissionen har til hensigt at tage fat på problemet i den kommende reform med hensyn til geografiske betegnelser for at forbedre den generelle lydhørhed og rettidig behandling af ansøgningerne vedrørende geografiske betegnelser.

Kommissionens fælles svar på punkt 66 og 67 Visse detaljerede regler for håndhævelse af geografiske betegnelser, som omhandler særlige forhold i en bestemt sektor, er fastsat i den subsidiære lovgivning inden for sektorerne for vin og spiritus¹. I den kommende reform har Kommissionen til hensigt at gøre kontrol med og håndhævelse af geografiske betegnelser mere effektiv og standardiseret og sikre, at de imødekommer specifikke behov for geografiske betegnelser.

68. Forordning (EU) 2017/625 trådte i kraft den 14. december 2019. Forordningen blev i 2019 og 2020 suppleret af en række delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter med nærmere oplysninger om alle aspekter af agrofødevarekæden, som forordningen finder anvendelse på. Fokus på de første seminarer om Bedre uddannelse for sikrere fødevarer i 2020 og 2021 (med visse aflysninger som følge af covid-19-pandemien) var at udbrede kendskabet til de nye horisontale aspekter i forordningen.

71. Kommissionen er enig i, at Unionen bør have en solid ramme for håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder i EU for at opfylde disse behov.

1 Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/34 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 for så vidt angår ansøgninger om beskyttelse af oprindelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og traditionelle benævnelser i vinsektoren, indsigelsesproceduren, ændringer af produktspecifikationer, registret over beskyttede betegnelser, annullering af beskyttelsen og anvendelsen af symboler, og om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. oktober 2018 for så vidt angår et passende kontrolsystem.

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/1236 af 12. maj 2021 om regler for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/787 for så vidt angår ansøgning om registrering af geografiske betegnelser for spiritus, indsigelsesproceduren, ændring af produktspecifikationer, annullering af registreringer, anvendelsen af symboler og kontrol.

72. Det lykkedes IPRED at tilnærme de nationale regler om håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder². Direktivet foreskriver kun en minimumsharmonisering og giver medlemsstaterne mulighed for at vedtage foranstaltninger, som er gunstigere for rettighedshaverne. Desuden er nogle af direktivets bestemmelser valgfri, og de nationale domstole kan fortolke dem forskelligt (og muliggør fleksibilitet inden for de rammer, der er fastsat i direktivet).

Formålet med retningslinjerne fra 2017 vedrørende Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder³ var at fremme en mere sammenhængende og effektiv fortolkning og anvendelse og har faktisk ført til, at der er skabt mere lige vilkår.

73. Som anført i IP-handlingsplanen overvåger Kommissionen fortsat nøje anvendelsen af direktivet om håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder for at sikre effektiv og lige klageadgang. Den samarbejder med medlemsstaterne og de berørte parter med henblik på at gennemføre Kommissionens retningslinjer fra 2017. Desuden har Kommissionen planer om en opfølgende undersøgelse af anvendelsen af IPRED.

74. Det skal bemærkes, at IPRED i modsætning til e-handelsdirektivet og forslaget til retsakt om digitale tjenester ikke fastsætter materielle bestemmelser om krænker-/formidleransvar eller fritagelser i forbindelse hermed. IPRED harmoniserer administrative og civile procedurer og retsmidler og har derfor i det væsentlige et andet regulatorisk sigte.

Den (foreslåede) retsakt om digitale tjenester sammenkæder forpligtelserne hos forskellige udbydere af onlineformidlingstjenester med deres rolle, størrelse og indvirkning på onlineøkosystemet. Vise materielle forpligtelser er kun begrænset til meget store onlineplatforme, som på grund af deres rækkevidde har fået en central og systemisk rolle med hensyn til at lette den offentlige debat og de økonomiske transaktioner.

Kommissionen har planer om en opfølgende undersøgelse af anvendelsen af IPRED.

78. Kommissionen erkender, at forordning (EU) nr. 608/2013 ikke definerer "varer uden erhvervsmæssig karakter", hvilket overlader fortolkningen heraf til medlemsstaterne. De materielle bestemmelser om intellektuel ejendomsret vedrørende varemærker definerer, at en krænkelse kun er mulig, når det beskyttede varemærke anvendes "erhvervsmæssigt", hvilket ikke er tilfældet med genstande indeholdt i rejsendes personlige bagage, hvis de kun er bestemt til privat ikkeerhvervsmæssig brug. Der er ingen yderligere fortolkning i de materielle bestemmelser om intellektuel ejendomsret om, hvad der skal forstås ved "erhvervsmæssig" anvendelse, og det er heller ikke defineret på internationalt plan, hvad der kan betragtes som ikkeerhvervsmæssig anvendelse.

Ikke desto mindre har medlemsstaterne ikke rapporteret om specifikke vanskeligheder ved fortolkningen af begrebet "ikkeerhvervsmæssig" anvendelse af varer, der er indeholdt i personlig bagage, og heller ikke i gennemførelsen af den citerede artikel i forordningen.

2 SWD(2017) 431 final, arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, evaluering, der ledsager dokumentet, COM(2017) 708 final, Meddelelse fra Kommissionen af 29.11.2017 om Retningslinjer vedrørende Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF om håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder.

3 COM(2017) 708 final, Meddelelse fra Kommissionen af 29.11.2017: Retningslinjer vedrørende Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF om håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder.

79. Kommissionen erkender, at der i øjeblikket ikke findes nogen formel EU-strategi for risikostyring og kontrol vedrørende intellektuelle ejendomsrettigheder. Risikooplysninger udveksles dog allerede i henhold til den fælles ramme for risikostyring.

Kommissionen er enig i, at risikostyrings- og kontrolstrategien for toldmyndighedernes håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder kan forbedres. EU's toldhandlingsplan til bekæmpelse af krænkelser af intellektuelle ejendomsrettigheder for perioden 2018-2022 indeholder allerede en specifik aktion, der har til formål at styrke risikostyringen i forbindelse med intellektuelle ejendomsrettigheder. I den forbindelse har Kommissionen indledt udviklingen af en fælles risikostyringsbaseret kontrolstrategi.

81. Kommissionen er enig i, at den øgede e-handel er ved at bringe den nuværende definition af småforsendelser i forordning 608/2013 i fare. Kommissionen overvejer derfor at revidere tærsklerne for småforsendelser (først ved hjælp af en delegeret retsakt som fastsat i forordning (EU) nr. 608/2013). Der kan derfor opnås tilintetgørelse af en større mængde varer for hver tilbageholdelse i henhold til proceduren for småforsendelser.

82. Kommissionen anerkender, at én medlemsstat anvender en særlig procedure for beslaglæggelse i stedet for proceduren ved småforsendelser som defineret i forordning 608/2013. Det svarer imidlertid til en strafferetlig procedure, der også er baseret på transaktionsbeføjelser som defineret i den pågældende toldlov, og gælder derfor udelukkende de nationale kompetencer, der tillægges toldmyndighederne i den pågældende medlemsstat. Var denne kompetence tillagt alle toldmyndigheder på EU-plan, kunne man undersøge anvendelsen af en tilsvarende procedure i alle medlemsstater.

83. Kommissionen erkender, at forordning 608/2013 giver de nationale toldmyndigheder mulighed for at anmode, eller ikke, rettighedshaveren om at betale de omkostninger, der opstår som følge af tilbageholdelsen og tilintetgørelsen af de varer, der mistænkes for at krænke en intellektuel ejendomsrettighed. Kommissionen anser det for at være en skønsmæssig beføjelse for medlemsstaterne at vælge den mest effektive fremgangsmåde.

84. Kommissionen er enig i, at destruktionsanlæg til tilintetgørelse af visse varer ikke nødvendigvis er tilgængelige i alle medlemsstater, men forordning 608/2013 (artikel 25, stk. 2) giver mulighed for at tilintetgøre varer i andre medlemsstater.

Kommissionen erkender, at der i De Forenede Stater er afsat et budget til tilintetgørelse og oplagring ved hjælp af midler fra bøder pålagt krænkerne: udgifterne til oplagring og tilintetgørelse af forfalskede varer afholdes af Department of the Treasury's Forfeiture Fund. I nogle tilfælde har andre parter som f.eks. kurer- og eksprestransportører påtaget sig ansvaret for udgifterne til tilintetgørelse af formodede forfalskede varer. Indførelse af et sådant system i EU vil ikke kun kræve, at der pålægges bøder i hele EU for handel med varer, der krænker intellektuelle ejendomsrettigheder, men også særlige forhold som f.eks. konfiskation af aktiver i henhold til det amerikanske system. Muligheden for på EU-plan at indføre et sammenligneligt system ville kræve en foreløbig vurdering.

87. Med hensyn til de materielle bestemmelser om intellektuel ejendomsret har Kommissionen to gange foreslået, både i 2003 og 2005, at harmonisere strafferetten med de materielle bestemmelser om intellektuel ejendomsret, men man har ikke kunnet nå til enighed om ordlyden. I Rådets konklusioner af 18. juni 2021 om intellektuel ejendomsret fandt Rådet "det nødvendigt at tilskynde til overvejelser om forebyggelse og bekæmpelse af krænkelser af intellektuelle

ejendomsrettigheder [...] og deres forbindelse til international økonomisk og finansiell kriminalitet [...], herunder om det mulige behov for at foretage en statusopgørelse over eksisterende retlige forskelle mellem medlemsstaternes strafferetlige rammer, om mulige strafferetlige og retsforfølgelsesmæssige mangler og om juridiske og praktiske hindringer for grænseoverskridende samarbejde i EU".

Kommissionen fører i øjeblikket drøftelser med medlemsstaterne om de toldsanktioner, som de nationale toldbestemmelser giver, hvis ihændeleveren af varerne eller klareren ikke overholder toldlovgivningen.

88. Kommissionen erkender, at der er forskel på medlemsstaternes praksis i forhold til indberetning af tilbageholdelser i COPIS (EU-dækkende system til bekæmpelse af varemærkeforfalskning og piratkopiering) (forskellige frister). Da COPIS er en database til anvendelse i statistisk øjemed, har denne forskel ingen konsekvenser med hensyn til risikostyring. Kommissionen forstår imidlertid, at en mere fælles tilgang vil bidrage til udarbejdelsen af rapporteringen på EU-plan. Kommissionen vil derfor fortsætte sine bestræbelser sammen med medlemsstaterne, således at en fælles rapporteringspraksis i form af en frist følges. Dette kan også man også tage fat på i forbindelse med evalueringen af gennemførelsen af forordning 608/2013.

89. Kommissionen deler Revisionsrettens bemærkning om, at medlemsstaterne ikke fuldt ud udnytter den mulighed, som den fælles platform mellem COPIS og AFIS (OLAF's informationssystem for bekæmpelse af svig) giver.

90. Kommissionen fortsætter bestræbelserne på at medtage bestemmelser om gensidig administrativ bistand, der giver mulighed for udveksling af oplysninger i de bilaterale handelsaftaler, som den forhandler på Unionens vegne.

92. a) Kommissionen har fremsat den samme bemærkning som Revisionsretten. Spørgsmålet om tærskler for toldmyndighedernes indgriben vil blive taget op i forbindelse med evalueringen af gennemførelsen af forordning (EU) nr. 608/2013.

b) Kommissionen er enig i, at det ikke er i overensstemmelse med kravene i forordning 608/2013. Kommissionen agter at understrege medlemsstaternes forpligtelser i forbindelse med de igangværende støttebesøg vedrørende gennemførelsen af forordning (EU) nr. 608/2013 i de 27 medlemsstater og inden for rammerne af Toldekspertgruppen — afdelingen for intellektuelle ejendomsrettigheder.

c) Kommissionen kan med beklagelse konstatere, at nogle medlemsstater ikke registrerer oplysningerne i CIS+.

d) Se Kommissionens svar på punkt 88.

93. Kommissionen er i øjeblikket i færd med at udarbejde en kontrolstrategi baseret på risikostyring i forbindelse med intellektuelle ejendomsrettigheder, som bør bidrage til at forbedre toldkontrollen i alle medlemsstaterne.

KONKLUSIONER OG ANBEFALINGER (punkt 94-101)

Kommissionens svar:

95. Kommissionen er ved at forberede revisionen af lovgivningen om design for at modernisere og yderligere harmonisere den. Med hensyn til at skabe mere lige vilkår for virksomheder i EU og styrke komplementariteten og interoperabiliteten mellem EU's og de nationale designsystemer, bør fremtidig yderligere harmonisering også indeholde en angivelse af de væsentligste aspekter af procedurerne, som ligeledes er medtaget i den seneste varemærkereform.

Kommissionen arbejder også på et forslag om et EU-beskyttelsessystem for produkter inden for håndværk og industri (såkaldte ikkelandbrugsmæssige) vedrørende geografiske betegnelser.

96. Kommissionen har planer om en evaluering af forordning 608/2013, hvor den bl.a. vil vurdere behovet for at revidere visse elementer i forordningen, f.eks. definitionen af småforsendelser og indførelsen af interventionstærskler i forbindelse med toldmyndighedernes håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder. Desuden er Kommission i øjeblikket i færd med at udarbejde en risikostyringsstrategi for intellektuelle ejendomsrettigheder.

Anbefaling 1 — Færdiggøre og ajourføre EU's lovgivningsmæssige rammer for IPR

a) Kommissionen accepterer anbefalingerne. Det er Kommissionens hensigt at udarbejde et forslag til gennemførelse af det EU-dækkende beskyttelsessystem for geografiske betegnelser for (ikkelandbrugsmæssige) produkter inden for håndværk og industri i andet kvartal af 2022. Kommissionen kan imidlertid ikke på nuværende tidspunkt forpligte sig med hensyn til indholdet af kommende lovgivningsforslag.

b) Kommissionen accepterer anbefalingen. Den kommende revision af EU-lovgivningen om mønsterbeskyttelse har til formål at tilpasse anvendelsesområdet for designrettigheder til EU-varemærkereformen for også at omfatte varemærkeforfalskede varer i transit gennem EU. Kommissionen kan imidlertid ikke på nuværende tidspunkt forpligte sig med hensyn til indholdet af kommende lovgivningsforslag.

Kommissionen accepterer anbefalingen vedrørende indførelsen af interventionstærskler i forbindelse med toldmyndighedernes håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder. Dette vil blive taget op i forbindelse med evalueringen af forordning (EU) nr. 608/2013, som vil omfatte høring af de private interessenter, som i sidste ende er dem, der primært bliver berørt af definitionen af sådanne tærskler.

Kommissionen accepterer anbefalingen vedrørende udvidelsen af definitionen af småforsendelse. Den store stigning i antallet af post- og kurerpakketjenester kan kræve en tilpasning af definitionen for at lette en effektiv toldhåndhævelse. Kommissionen overvejer først og fremmest at revidere tærsklerne for småforsendelser (ved hjælp af en delegeret retsakt som fastsat i forordning (EU) nr. 608/2013). Ved evalueringen af forordning (EU) nr. 608/2013 vil der også blive taget stilling til, om der er behov for at revidere definitionen af småforsendelse mere indgående.

97. Kommissionen henviser til svarene på punkt 37 og 42.

Anbefaling 2 — Vurdere forvaltning og metoder til fastsættelse af gebyrer

Kommissionen accepterer anbefalingen.

Strukturen og styringen af Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) er i vid udstrækning i overensstemmelse med den fælles tilgang til decentraliserede agenturer fra 2012.

Revisionen, jf. artikel 210 i EU-varemærkeforordningen, vil omfatte en vurdering af virkningen, effektiviteten og produktiviteten af kontoret og dets arbejdsmetoder. Kommissionen vil benytte evalueringen til at få større indsigt i og undersøge muligheden for en yderligere indsats i forhold til ansvarlighed.

99. Den påtænkte evaluering baseret på EU-varemærkeforordningens artikel 210 vil gennemgå de retlige rammer for samarbejdet mellem kontoret og medlemsstaternes kontorer for industriel ejendomsret.

Anbefaling 3 — Forbedre finansierings-, kontrol- og evalueringssystemer

Kommissionen noterer sig, at denne anbefaling er rettet til EUIPO.

100. I den kommende reform vedrørende geografiske betegnelser agter Kommissionen at fokusere på flere væsentlige elementer i GB-systemets funktionsmåde, f.eks. beskyttelse af geografiske betegnelser, også på internettet, give producenterne beføjelser, tilpasse og forenkle procedurerne for at forbedre den generelle lydhørhed og sikre rettidig behandling af ansøgninger vedrørende geografiske betegnelser og gøre kontrol med og håndhævelse af geografiske betegnelser mere effektiv.

Anbefaling 4 — Forbedre systemerne for geografiske betegnelser i EU

Kommissionen accepterer anbefalingen.

101. Kommissionen er enig i, at Unionen bør have en solid ramme for håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder i EU.

EU's rammer for håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder vedrører ikke kun Kommissionen, men også medlemsstaterne. Medlemsstaterne bør ikke kun være i stand til at tilbageholde ved mistanke om varer, men det bør også vurderes, om de skal have beføjelser til direkte at tilintetgøre varer, som de selv anser for at være krænkende.

Destruktionsanlæg til tilintetgørelse af visse varer er ikke nødvendigvis tilgængelige i alle medlemsstater, men forordning 608/2013 (artikel 25, stk. 2) giver mulighed for at tilintetgøre varer i andre medlemsstater.

Spørgsmålet om forpligtelser og ansvar for tilbageholdelse og tilintetgørelse af varer bør revurderes.

Anbefaling 5 — Forbedre rammen for håndhævelse af IPR

a) Kommissionen accepterer anbefalingen. Kommissionen er i øjeblikket ved at udarbejde en sådan strategi, som bør indgå i den nye toldrisikostyringsstrategi.

b) Kommissionen accepterer anbefalingen vedrørende bedre overvågning af IPRED.

Bortset fra den planlagte opfølgende undersøgelse af anvendelsen af IPRED og bidrag til EU's værktøjskasse til bekæmpelse af forfalskning overvåger Kommissionen fortsat nøje anvendelsen af IPRED for at sikre effektiv og lige klageadgang efter offentliggørelsen af evalueringen fra 2017 af, hvordan IPRED fungerede. Den arbejder sammen med medlemsstaterne og interessenterne for bedre at overvåge IPRED og gennemføre Kommissionens seneste retningslinjer, f.eks. med henblik på at sikre, at påbud — når alle betingelser er opfyldt — anvendes ensartet og effektivt på tværs af medlemsstaterne.

Kommissionen og EUIPO Observatory vil undersøge muligheden for at udvikle mere målrettet overvågning af IPRED i forhold til national retspraksis på grundlag af EUIPO's database over retspraksis kaldet eSearch.

Kommissionen accepterer anbefalingen om bedre overvågning af toldhåndhævelsen i medlemsstaterne. Kommissionen har allerede delvist gennemført den ved hjælp af en række støttebesøg vedrørende gennemførelsen af forordning (EU) nr. 608/2013 i de 27 medlemsstater, som vil blive afsluttet i 2022. På grundlag af resultaterne kan Kommissionen overveje yderligere overvågning af specifikke medlemsstater, som kan afsluttes efter 2023.

c) Kommissionen accepterer anbefalingen. Kommissionen har allerede anmodet medlemsstaterne om at indberette deres oplysninger om tilbageholdelser i COPIS-databasen inden for en bestemt frist (inden for rammerne af Toldekspertgruppen — afdelingen for intellektuelle ejendomsrettigheder). Dette vil også blive taget op i evalueringen af forordning (EU) nr. 608/2013 for at vurdere, om denne standardisering bør afspejles i lovgivningen.